949 - Allah sevgisi, ne zaman insanı azaptan korur

Soru

Kafirler, Yahudiler ve Hristiyanlardan Allah'ı sevenler bulunmaktadır, aynı şekilde fasık ve günahkar Müslümanlar Allah'ı sever ve hiçbir şekilde sevmediğini söylemezler, bunun üzerine Allah'ı seven cehenneme girecek mi? Bu konunun izahı var mı?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

İbn Kayyım rahimehullah bu konuyu açıklarken şöyle demiştir: "Burada dört çeşit sevgi bulunmaktadır nitekim bunları birbirinden ayırmak gerekir. Bu konuda sapıtan ise bunların arasındaki farkları bilmediğindendir.

Birincisi: Allah'ı sevmek, şüphesiz bu sevgi insanı azaptan kurtarmaz ve Cennete sokmaz çünkü müşrikler, haça tapanlar, Yahudiler ve başkaları Allah'ı severler.

İkincisi: Allah'ın sevdiğini sevmek, işte bu sevgi insanı küfürden çıkarır ve İslam'a sokar. Nitekim Allah'ın en sevimli kişiler bu sevgini en iyi şekilde icra edenlerdir.

Üçüncüsü: Allah için sevmek. Bu da Allah'ın sevdikleri ile endekslidir. Allah'ın sevdiğini sevmek, ancak Allah için sevmekle mümkün olabilir.

Dördüncüsü: Allah ile başkasını sevme, bu da şirk olan sevgidir. Zira Allah sevgisiyle birlikte Allah rızası için olmayan sevgi, Allah'a ortak edinmektir ve müşriklerin sevgisidir.

Beşinci tür ise bizim konuyla olmayan sevgidir. Bu tür sevgi, doğal sevgi olup susuz olan kimsenin suya meyletmesi, aç olan kimsenin yemeğe meyletmesi türünde sevgidir. Aynı şekilde uyku, eş, çocuk sevgisi de bu konuya girer. Bu tür sevgi Allah'ın zikrinden alıkoymadıkça kötülenmez. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah'ı zikretmekten

alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.” Munefikun, 9
Allah’ın, yüceltilmesine ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde hiçbir ticaretin ve hiçbir alışverişin kendilerini, Allah’ı anmaktan, namazı kılmaktan, zekâtı vermekten alıkoymadığı birtakım adamlar, buralarda sabah akşam O’nu tesbih ederler. Onlar, kalplerin ve gözlerin dikilip kalacağı bir günden korkarlar.” Nur, 37, El cevap el kafi 1/134

İbn Kayyım rahimehullah şöyle devam etmektedir: Allah için sevmek ile Allah ile birlikte sevmek arasındaki fark herkesin bilmesi gereken bir farktır. Zira Allah için sevmek imanın kemalindendir. Allah ile sevmek ise şirkin ta kendisidir. İkisinin arasındaki fark ise seven kişi Allah için sevdiğinde sevgi kalbine yerleşir ve sevgi gereğini yaptırır. Yani Allah’ın sevdiğini sevmeye başlar peygamberlerini, meleklerini ve dostlarını sever, ve Allah’ın buğzettiğini de buğzeder. Allah için olan Bu sevgi ve buğzun kanıtı ise; Allah’ın sevmediği kişiyi iyiliğinden dolayı sevmez, veya sevdiği bir kişi ona bir kötülük yaptığı zaman ondan nefret etmez ve sevgisi değişiklik göstermez. Hatalı olsun, kasıtlı olsun, itaat olsun, içtihat olsun, zalim olsun veya tevbekar olsun. Sevgisi değişmez.

Din sevgi ve nefretin dört temeli üzerinde kuruludur. Bunlarla bağlantılı eylem ve sakınma vardır. Her kimin sevgisi, nefreti, eylemi, sakınması Allah için olursa imanı kamil olur. Öyle ki sevdiği zaman Allah için sever. Nefret ettiği zaman Allah için nefret eder. Eylem yaptığı zaman Allah için yapar, bir şeyden sakındığı zaman Allah için sakınır. Bu dörten bir şey eksilirse imanı ve dininden oranına göre eksilir.

Ancak Allah sevgisi ile birlikte sevginin iki türü vardır: birincisi tevhidin aslını zedeler ve şirktir. İkincisi ise ihlasın ve Allah’ı sevmenin kemalini zedeler ancak İslam’dan çıkarmaz.

Birincisi: Müşriklerin putlarını sevmeleri gibi zira yüce Allah şöyle buyurdu: “İnsanlar arasında Allah’ı bırakıp da O’na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah’ı severcesine severler. Mü’minlerin Allah’a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah’ın olduğunu ve Allah’ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!” Bakara 165

Bu müşrikler Allah ile birlikte putlarını ibadet niyetiyle dua, ümit ve korku duygularıyla severler. Allah bu sevgiyi affetmez.

İkinci ise: insanın Allah tarafından yaratılan ve insana süslenen varlıkları sevmesi; Kadın, çocuk, altın, gümüş, atlar, hayvanlar, araziler gibi varlıkları sevmesi gibi. Susuz olan kişinin suyu sevdiği gibi, aç olan insan yemeği sevdiği gibi sevmek üç kategoride ele almak mümkündür:

Şayet Allah'a ibadet etmek, rızasını kazanmak amacıyla seviyorsa Allah için sevgiden sayılır. Ancak nefsine ve hevasına uygun düştüğü için seviyorsa ancak bunu Allah sevgisine tercih etmiyorsa mübah sevgilerden kabul edilir. Bununla birlikte Allah sevgisinin kemalından eksiltir.

Son olarak bu sevgi amaç haline gelirse ve bunu Allah rızası ve sevgisinin üzerine tercih ediyorsa nefsine zulmetmiş ve nefsine tabi olmuş olur.

Birinci kategori: (sabıklar) ileri derecede olanların sevgisidir. İkincisi orta dereceli sevgisidir. Üçüncü ise nefsine zulmedenlerin sevgisidir. El ruh İbn Kayyım, 1/254

En iyisini Allah bilir.